Correspondentie.

Aan de Economist.

Onder het lezen der opmerkingen, in het September—October nummer van de Economist, met betrekking tot de rubriek handel en scheepvaart, opgenomen in het onlangs rondgezonden Staatkundig en Staathuishoudkundig Jaarboekje, dacht ik aan de aanzienlijke uitvoeren van geslagt vee naar Engeland; — ter loops is wel in de dagbladen berigt, dat die uitvoeren plaats hadden, doch, zoo verre mij bekend, is van dien nieuwen tak van handel in geen dag- of tijdschrift opzettelijk melding gemaakt.

Wat mij dienaangaande met zekerheid bekend is, betreft alleen hetgeen plaats heeft in de gemeente Bodegraven; mogt het weinige dienaangaande u belangrijk genoeg toeschijnen, zoo verzoek ik u daarvoor eenige ruimte in uw veelgelezen maandschrift.

In die gemeente (Bodegraven) zijn sedert het laatst der maand Augustus door twee handelaars, die vroeger gewoon waren levend vee naar Engeland te zenden, 3038 stuks schapen en 9 koeijen geslagt, in kisten gepakt, p. m. 12 schapen in eene kist, en met wagens naar Rotterdam vervoerd, om vervolgens met stoomschepen naar Engeland te worden uitgevoerd.

Wordt de landbouw door dien uitvoerhandel zeer gebaat, de binnenlandsche nijverheid wordt niet minder bevoordeeld. Voor slagloon van elke 100 stuks schapen wordt betaald f 25, de kosten van transport per as zijn aanzienlijk, ongeveer f 14 voor elke wagenvracht; aan timmerlieden en smeden wordt werk verschaft, voor het maken en herstellen der kisten; daarenboven worden de vellen even als het vet met de binnenlandsche schroefstoombooten naar Leijden of Amsterdam vervoerd, om, aldaar gebloot, gesmolten, bewerkt en voor den handel geschikt gemaakt te worden.

Duidelijk blijkt uit het vorenstaande, dat deze nieuwe tak van handel, zoowel voor den landbouw als voor de nijverheid geldelijke voordeelen oplevert, en wel verdient dat de aandacht op haar gevestigd wordt; terwijl het te wenschen is, dat er spoedig gevolg kan worden gegeven aan het, ook door Z. Exc. den Minister van Financiën besproken voornemen om bepalingen daar te stellen, waardoor teruggave van accijns kan worden verleend voor uit te voeren geslagt rundvleesch; want al zijn die regten niet buitensporig hoog (3 à 6 ct. per kilo schoon vleesch), zoo zal men toch moeten erkennen dat de billijkheid ook hier de teruggave dier *consumptie-regten*, in geval van uitvoer medebrengt.

B....., 6 Nov. 1866.

Bn.